

GIÁ BÀN	
Đang bán	Đang bán
Đang bán	Đang bán
Đang bán	Đang bán
Đang bán	Đang bán

TIẾNG-DÂN

CHỦ-NHIỆM: HUYNH-THÚC-KHANG
TRẦN-DÌNH-PHIÊN

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

NSA/913

BÁO-QUÂN
Số 122, đường Bưởi, Hà Nội
Giấy-thập số 1: 81
Ngày-thập: 11/10/38

Chúng ghét cả,
cán phải xét;
chúng ưa cả, oán
phải xét.

THÔNG-TỤC VĂN-HỌC

Nói văn học ở xứ ta, như có một cái giấy ngấm ngấm nước, mà chưa rời ra được, là cái gì cũng chỉ chằng chịt theo người ta, dù cho ngày nay văn học đã bỏ xa, mà trong lòng vẫn còn còn chan chan là sắc nhũn nhũn cho người ta.

Người Pháp sang xứ ta, học thuật truyền sang cũng chẳng thời với người ta người Nhật. Nghiệm như một vài nhà tiên thời nhân vật, như Trương Vĩnh Ký, Nguyễn Trường Tộ, trực tiếp với lấy học mà có những bản sách cũng chẳng lạ gì là tinh thần (tinh thần đạo, không kém gì người ta người Nhật (đồng thời với ý đạo, Vương Đạo, trước Khương Lương nữa kia).

Không rõ cái (trái) thể nào mà hoa văn một nhành, không thấy ai nói gọt hai nhà tiên thời nói trên, lại từ lại như người ta nói mới mà sau người mình mới bắt chước.

Bà con thử xem đoạn lịch sử vài ba mươi năm lại đây, người ta nói tiên thời, minh cũng nói tiên thời, người ta nói tiên thời, minh cũng nói tiên thời, người ta nói tiên thời, minh cũng nói tiên thời.

Trên đời không cái gì tuyệt đối, cái gì người ta lại làm lại mà tránh đi cái. Thông tục văn học, hiện học gì để công nhận có mấy đặc điểm:

- 1) Nói việc hiện tại, không dùng điển cố, để cho người đọc mau hiểu.
- 2) Gặp việc rõ ràng, lập lại có thể lập, mà nói được rõ ràng.
- 3) Biết chỗ chán chán của phần đông mà tìm cách có hướng dẫn để dẫn khởi lòng ham đọc của công chúng.
- 4) Đọc được của văn học thông tục là thể, không phải những tác phẩm được học nhiều biết rộng rãi ra, chưa chắc được thể. Trái lại chỗ kém thiếu của văn học thông tục thì thiếu-nhiệt-tâm (Tolstoi), nhà đại văn hào Nga, đã nói:
- 1) Không giữ được cái nguyên tắc: không nói những điều mà mình không muốn nói, mà chỉ lãnh chân thật.
- 2) Chỉ chú ý một mặt làm cho độc giả sinh mới kinh lạ, không lòng ham kỳ mà nói cái mới khác.
- 3) Nói rõ ràng, không có lãnh chất thuần túy.
- 4) Chạm một mặt nghiêng hẳn về phần đông, mà quên hẳn phần thiểu số (thượng đẳng xã hội).
- 5) Xem lời thiếu-nhiệt-tâm (Tolstoi), nhà đại văn hào Nga, đã nói:
- 1) Không giữ được cái nguyên tắc: không nói những điều mà mình không muốn nói, mà chỉ lãnh chân thật.
- 2) Chỉ chú ý một mặt làm cho độc giả sinh mới kinh lạ, không lòng ham kỳ mà nói cái mới khác.
- 3) Nói rõ ràng, không có lãnh chất thuần túy.
- 4) Chạm một mặt nghiêng hẳn về phần đông, mà quên hẳn phần thiểu số (thượng đẳng xã hội).
- 5) Xem lời thiếu-nhiệt-tâm (Tolstoi), nhà đại văn hào Nga, đã nói:

PHONG TRÀO DIỄN THUYẾT Ở XỨ TA

với cái gương các nhà diễn thuyết trứ danh

Minh-Viên

(Tiếp theo)

2) Mạc Hân Na (Mark Hanna). — Họ Mạc là tay lãnh tụ đảng cộng hòa nước Mỹ, mới lạ thế năm trên. Ông ta lúc thanh niên, ôm cái dã tâm quyết làm tay hoạt động trên sân khấu chính trị, nhưng khi một đêm là không theo nghề diễn thuyết, lại theo thành tựu phú, nói chuyện gì cũng nói tiếng một, nói văn văn vậy.

Ái cũng biết phong khí ở nước Mỹ, khi nào cái anh không biết diễn thuyết mà làm lãnh tụ một đảng đáng to lớn được. Vì thế nên họ Mạc tay đã làm bằng bài mà chưa dám trưng mặt trước công chúng.

Một lần đầu tiên, ông ta định đánh bạo đứng trước công chúng diễn thuyết, vừa bước lên diễn đàn thì nghe hình như khó chịu, nhưng đã lỡ chộp, không có chỗ tránh, sắc mặt trông xám bực, đầu gối lại run, chính bà vợ ông ta đứng bên cạnh, e ông ta té xỉu, phải theo đó, vì cái bộ dạng sợ hãi khiếp nhược của ông ta, rõ rệt trước ngàn con mắt.

Như kẻ khác, sau lần kịch ấy thì tất là trốn đời không dám ghé gần nơi diễn đàn mà từ cái nghề diễn thuyết quen thao thao tự di, đành ôm cái thất bại vào mình. Nhưng họ Mạc không thế, ông ta không chịu để cho cái thất bại đó thành ra tập quán mình, mà nhân đó ông ta trở ra được phương pháp để đánh hơn nó, sau thành một nhà diễn giả lão luyện.

Phương pháp thế nào? Ông ta tự biết chỗ sơ hở của mình, không thể nào cần rằng bậm bực đứng diễn cho hết một bài trường thiên diễn văn mà không bị con mắt « sợ khiếp » kia nó khuấy rối; ông ta lại hiểu rằng muốn trị con mắt « sợ khiếp » ấy không chỉ bằng nuôi lòng tự tin của mình.

Fin thêm về vụ sách nhiều trong sự đặc diễn ở Phú Thảng-Bình

Về vụ đặc diễn ở Phú Thảng-Bình, chúng ta đã nói ở bài trước, về vụ đặc diễn ở Phú Thảng-Bình, chúng ta đã nói ở bài trước, về vụ đặc diễn ở Phú Thảng-Bình, chúng ta đã nói ở bài trước.

Thủ tướng Laval

chỉ làm nguyên lão nghị viện cho hạt Puy de Dôme.

Tiểu-Dân có đảng tin tuyên cử Thượng nghị viện ở Pháp, có nói Thủ tướng Laval ra ứng cử nghị viện tại hạt Puy de Dôme và Seine, và được trúng cử tại hai hạt. Đó là một cử chỉ tuyên cử ở Thượng nghị viện Pháp: Một người có thể ứng cử một lần ở hai chỗ. Nhưng nếu trúng cử được ở hai nơi thì phải từ bỏ một nơi thôi. Nay có tin ở Paris, ngày 30 Octobre, qua cho hay rằng Thủ tướng Laval lại hạt Puy de Dôme. Vậy thì tại hạt Seine vẫn chưa một ghế thượng nghị viện, sẽ hẳn có thêm.

Thế rồi ông ta theo phương pháp kỳ mà đi tới. Một lần đầu đi du hành diễn thuyết về mặt vận động chính trị, ông ta chỉ diễn một bài văn văn, để tránh sự thất bại. Một lần tránh khỏi sự thất bại, làm cho lòng tự tin càng thêm bền vững tiến lên cao dần; sau một cuộc du hành như vậy, ông ta đã đánh hơn con mắt « sợ khiếp » đang diễn suốt cả giờ đồng hồ mà không có việc gì.

Từ đó ông ta nhào công tác diễn giảng làm một chuyện thú vị giải trí. Mỗi ngày là phòng giấy đóng cửa nghỉ là ông ta đi du hành về các người đi mua vật đã bán vậy. Họ Mạc sau trở thành nhà diễn giả trứ danh nhảy lên cái ghế lãnh tụ đảng cộng hòa, như chỉ nguyên ông ta đã định trước.

Người có lòng tự tin, đầu làm việc nhỏ sau dần dần làm đến việc lớn, đều nên nhớ là: việc nhỏ là gây cái nền tảng cho công nghiệp lớn, mà trước như những tay vào việc dễ để tập thành cái tập quán « làm nên », ấy là gương sáng mà Mạc Hân Na đã treo trước.

Oai Liêm Ngã định (William Woodin). — Hai chuyện trên nói về nghề diễn thuyết có làm công phu, chuyên sâu này càng thủ hơn là nói gồm cả diễn giả và thính giả.

Woodin là một tay tổng lý một công ty xe di tản và chế tạo ở nước Mỹ. Ông ta thường tự phụ là một tay đại diễn thuyết gia. Cái đó không lạ, vì ông ta đã từng làm quốc hội nghị viên, mỗi lần diễn văn diễn thuyết là toàn thể với tay hoan nghinh.

Một bữa nọ, diễn giảng cho mấy ngàn thợ mỏ, ông ta soạn sẵn một bài diễn văn, ra công tra soát rất kỹ càng, tự lấy làm một bài tuyệt tác.

Trong đám thợ mỏ kia phần đông là người nước ngoài, có nhiều bác hoàn toàn không biết chữ a b c nữa. Nhưng nghe tiếng ông diễn thuyết hay, họ ra nhau đi nghe rất đông cho đến trong diễn trường đứng chen chúc như sắp lấp.

Ông ta đứng diễn, ôi thôi trong đám thính giả tiếng vỗ tay như pháo nổ, tiếng vỗ tay ấy cứ tăng dần nào nhiệt lên cao dần khi diễn xong mà còn nghe vang rập, tỏ ra công chúng hoan nghinh đến cực điểm.

Diễn giả đứng trước cái cảnh trạng công chúng hoan nghinh nhiệt liệt như thế, là tự nhiên là đắc ý, đắc ý vì bài diễn văn hay hẳn là giải vào chỗ ngứa của công chúng, sự diễn văn bình của bài ấy xác động đến trái tim của chúng nên chúng vỗ tay như thế. Khi bước xuống diễn đàn, ông ta nói với một nhà kỹ giá tờ báo nọ.

— Ông xem: Thế ra công chúng hôm nay hoan nghinh bài diễn văn của tôi bằng niềm nhiệt!

Nhà viết báo trả lời: — Ngại vô tình quá! Ngại diễn bằng Anh văn mà trong đám mấy ngàn thính giả, chỉ có 3, 4 người hiểu Anh văn thôi!

(Xem tiếp trong số 849)

CHUYÊN ĐOỊ

Đông tây sao khéo đồng

Y đại lợi đánh A-bít-xi-ni, người ta nói rằng dân A-bít-xi-ni là con đẻ mang mọi rợ, nước A cần phải chịu cái văn hóa của một nước văn minh. Người ta còn nói rằng nói không nên, nhưng các người nhân dân có thể nào, cái người khác hơn một tháng nay cũng đã bị ở một góc trời châu Phi, quân A kẻ chiến người bị thương kẻ chết, mà bên Y vẫn bại cũng không thua.

Y nghe tiếng Y đại-lợi gần đây quân bị chính đến rồi, thấy lực không quân cũng không thua sát ai, mà lại thêm thủ tướng Mát-xi-lin là một tay võ dũng đáng gờm, một tiếng tuyên truyền ở máy vô tuyến điện là có thể làm xôn xao cả dư luận hoàn cầu. Ta tưởng dân Y đại-lợi như vậy thì một lần phát binh qua A-bít-xi-ni là nhất định cái mũi nhọn Phi-ly sẽ như bất bại.

Ái có ngờ, đánh nhau trăm trận trăm trái từ đầu tháng Octobre đến nay mà thắng bại cũng chưa phân định. Tuy theo các diễn tin, phần nhiều gốc của Y, thì ta nghe nói bữa nay Y lấy thành này, mai lấy khác, mà cái « lấy » đó nào có dễ dàng! Y quân A cũng hàng lâm.

Đội với một việc xâm chiếm mà có toàn nước A cho là bất công, cái lòng công phần không phải nhỏ. Ta thấy dân A kéo nhau ra trận, mà cho đến A hoàng, A hậu, thái tử thượng thư gì cũng dự bị việc (thường lên ngựa đi báo thù). Vì thế mà quân Y đến có giới đến đánh A cũng không dễ.

Nhưng thế mà người ta nói người Y đã cầm vô thắng trận trong tay, đã coi nước A như một lãnh thổ, đã đi đến và mở mang bờ cõi cái bên đó lãnh địa.

Mình ta không quên xa xưa, lại khi nhất là không phải nhà ngoại giao, không thông thạo quân sự, thì mà mình có thể đoán rằng người Y nghĩ không sai.

Kia cái gương Nhật Mãn là một sự khai thác khốc liệt cho nước Y ngày nay. Chúng ta trông trên một báo hàng ngày có thấy nói về nay dân sự chờ này hàng đầu, bữa sau dân sự chờ khác, phe nào mạnh báo họ đánh mạnh cho chúng được thì chúng nào phe họ. Đáng tiếc là các nhà bình sự của ta (trước, các phân vương của A-bít-xi-ni kia). Ta đã nghe nói, có đến cho người A khiếp sợ. Nhưng dân có như vậy cũng không sao, cái thứ dân chúng nước A không để cho ta đến xâm lấn, vì họ ai có thể lực thì chúng theo, phe nào mạnh báo họ đánh mạnh cho chúng được thì chúng nào phe họ. Đáng tiếc là các nhà bình sự của ta (trước, các phân vương của A-bít-xi-ni kia). Ta đã nghe nói, có đến cho người A khiếp sợ. Nhưng dân có như vậy cũng không sao, cái thứ dân chúng nước A không để cho ta đến xâm lấn, vì họ ai có thể lực thì chúng theo, phe nào mạnh báo họ đánh mạnh cho chúng được thì chúng nào phe họ.

Cái kế của Mát-xi-lin là đi để đại lợi: Muốn có một lãnh thổ ở A, như Mãn châu ở Trung quốc, thì cần phải một nhân vật bá nhân đại lợi vào để vì Phái Nhật. Nhân vật không phải là cái Phái Sái thì còn ai nữa?

Thấy cái đại lợi trước mắt hàng này người Y dụng tâm vận động đã lâu nay, thấy lấy dụng lực, hoặc dùng tâm tiến mà làm cái nhân vật để cho phân vương A. A hoàng dân có ra công nuôi nấng, mà các phân vương có một mặt công quân Y về phục bổn phận, thì có lợi lợi rồi đối chi nữa, nước A-bít-xi-ni cũng vậy người Y.

Ấy, dân ta buồn cho cảnh sống ta mà đưa mất thì qua việc thế thì thì năm châu, từ Nhật bản Mãn châu cho đến Y A thời cuộc, chỗ nào chỗ nào rồi ta cũng thấy không có gì đáng sợ bằng cái lòng phần của người khác.

Đông tây sao khéo đồng!

THUỘC ĐỊA PHÁP ĐỐI VỚI PHƯƠNG PHÁP TRƯNG PHẠT Ý

Trong Công báo Pháp có đăng bản sắc lệnh thi hành ở Pháp và thuộc địa Pháp các phương pháp và tài chánh đã quyết định tại Hội đồng liên lạc 14 Octobre đã đối lại với Ý. Đó là theo khoản 15 trong điều ước Quốc-liên.

CHIẾN TRANH A-Y

QUÂN Y TIẾN

Massaouah, 28 Oct. — Thống chế Bado, glee với phủ trưởng thuộc địa là Ông Lasso-nati sau khi cùng với thống tướng Bado hàn định sự tiến quân nay mai, đã xuống tàu về Ý.

Bao quân là được Ý đã được lệnh tiến về phía Metellie. Số khởi thế đang, sau khi phía vương Kassa và Seyoum chống lại.

Ở một trận Ogaden đạo tiên phong Ý tiến nhai vàng Farnas-Mai mà không gặp sự chống cự nào.

Vì thân thiện với Nhật
Uông-tinh-Vệ và
Tướng-giới-Thạch

Bị ám sát tại Nhật
Theo tin Arip ngày 1er Novembre, trong khi một hội Quốc dân đảng, Uông-tinh-Vệ đã bị một người quốc gia đảng bắn và ngựa một phát. Bệnh tình Uông có vẻ trọng.

Tướng-giới-Thạch cũng thiếu chất nữa bị ám sát.

Cuộc ám sát này là vì Uông Tướng muốn thân Nhật. (Số sau sẽ nói rõ).

Ông Võ-dinh-Thủy với bài:
« Lại nghĩa chữ chương trình »

Bài này đăng Tãng-dân số 840 ra ngày 26-10-38, tác giả giả nghệ chữ chương trình, nói rằng đến công việc nghị trường của các vấn đề, sau rồi lại trong những người ra ứng cử nghị viện lần 1 đến, không nói riêng đến ai, song có nói như ông dân hiền ông có nghị trường v.v. về 3 điểm:

1/ Không có chương trình gì cả;
2/ Không có chương trình gì hết;
3/ Nói về phạm vi vấn đề Dân biểu của ta...

Mục được bài ông dân hiền Võ-dinh-Thủy bày giải, vì chính ông ấy về cuộc tranh cử nghị trường năm nay có tuyên bố một bên chương trình khá dài. Ông nói:

« Từ khi tôi bước chân vào viện Dân biểu đến nay đã hơn hai năm, thì thấy mấy lần ông cử nghị trường không ai tỏ bày chính kiến (?), theo ý tôi là một bên không thuyết, nên tôi mới làm một bên chương trình hành động cũng như cái profession de foi của các nghị viên mấy nước và mình, có cam quyết đem những điều mình định làm ra mà cho các nhân dân biết, chính là cái chương trình của tôi được tại Viện hôm 5 Oct. 1936. Tôi thấy được rằng chủ chương trình của tôi được cũng không lấy gì làm sai. Xin chấp chương trình ấy ra đây, để phụ nghĩa với mấy lời vào tại trên này:

«Thưa quý Nghị đồng viện,
«Tôi thấy trong hai kỳ bầu cử nghị trường vừa rồi, mấy ngài ra ứng cử đều không phải bày chính kiến, thành ra cuối hai năm chẳng thấy làm việc gì gọi là bổ ích thiết thực cho dân. Nay tôi trông mong nơi sự tin nhiệm của các ngài để ra gánh vác việc công ích, nên tôi làm một bên chương trình hành động gồm có mười khoản. Tôi xin nêu giữa việc rằng: nếu tôi có bất lực thì sẽ từ chức để cho người khác làm. Còn ngài nào ra tranh cử cũng nêu đem chính kiến của ngài bày giữa việc, để quý ngài có danh, rồi cũng nêu với đồng viện như thế thì mới đáng là công bằng.

Chương trình hành động
1/ Viện phải có các đơn từ của dân cho các dân, đem những đơn chính đáng đặt lên hai Chánh phủ thì mới có hiệu quả được.
2/ Thường thông tin tức cho các nghị đồng viện ở mỗi tỉnh, sau có các thì phải đến tận nơi quan sát, rồi hiệp với nghị đồng viện để tại mà nêu các vấn đề.
3/ Các vấn đề thì công bố những việc việc đã làm cho mọi người đều biết.
4/ Về các chính phủ các chính việc học trong các trường, để cho được tiến bộ và tiến bộ hơn.
5/ Về những việc xã hội, và thương mại trong nước, để giúp cho dân chúng giàu mạnh, cho kịp các nước tiến tiến.
(Xem qua trong 3 số 8)

QUÂN A CUNG TIẾN, NHƯNG LẠI THÊM HAI PHIÊN VƯƠNG QUI HANG

Massaouah, 28 Oct. — A-tri-la bầy hội đồng các nghị viên phương pháp đối phó lại Ý, sau quân Ý khởi thế đang, sau khi phía vương Kassa và Seyoum chống lại.

Ở một trận Ogaden đạo tiên phong Ý tiến nhai vàng Farnas-Mai mà không gặp sự chống cự nào.

Tại MẬT TRẦN KHÔNG CÓ GI THAY ĐỔI

Addis-Abeba, 28 Oct. — Dân biểu của chính phủ cho hay: «Tại một trận không có gì đáng gờ. Tại khắp các mặt quân Ý vẫn không, không tiến. Quân A thì bầy nhau xông. Hàng nghìn người đến trước dân vua để xin đi lính; nhưng chính phủ không thể chấp, vì không có khí giới. A hoàng nhân một ngày là thành Kassa, đã chấp các quân đội tiến đến để lấy nhà thờ. Là này là một dịp để phân biệt lòng ái quốc và trung thành của dân A. Các phụ nữ bắt và tang họ A hoàng.

GIÁO HOÀNG VỚI CƯC V-A
Rome, 28 Oct. — Người ta có tin «chính phủ nhân thần La mã vẫn tiến hành cuộc ngoại giao kín đáo để ngăn chặn sự đổ máu. Người ta còn nhớ rằng các tờ báo từ Ý kiến của Mussolini trước đây đã là thành chiến đấu của hai thành.

QUÂN Y TUẦN THAM
Rome, 28 Oct. — Thống chế Bado cho hay rằng tại một trận Erythrae có một đơn quân đi tuần tại Hannan tỉnh từ miền Haramat. Ở các vùng chưa bị chiếm có vẻ nhiều quân của quân A. Một toán quân ở Atsom đi tuần về phía tây Tasseo không gặp sự chống cự gì.

Tại một trận Somalia một đơn quân quân Ý lại đánh một đơn quân A có khí giới, ở phía trước Shillare và Gorbier. Tại một trận này cũng có rất nhiều người ra hàng. Quân Ý lấy được 222 khẩu súng. Đơn này hay đi tuần về phía bắc các tỉnh miền nam ở hai mặt trận.

MỘT CUỘC TỔNG CÔNG PHẠT CỦA QUÂN Y
Addis-Abeba, 28 Oct. — Phía vương Gassancho cầm 40.000 quân, từ hai bên, 4 Novembre, là từ phía kinh thành mà ở Demis đã ra trận. Phía vương liên quân đức tinh Kassa, có bốn quân từ Demis đi Mecca-Ali; tại chỗ này phía vương có gặp nhiều đơn quân khác của các phân vương khác. Có lẽ đơn quân này có thể thắng công đánh các quân Ý hiện còn ở đất nước A từ đầu tháng Octobre.

Phân vương nghĩ rằng một trong tháng Novembre, quân A có thể khởi sự mở thế công. Đó là đơn một triệu người A hiện đang tập trung, và phía vương lại hay vọng ở giá trị của một người A. Một khi gặp một người ngoại quốc là phân vương nói: «Ông trông thấy quân tinh chẳng tài, ông cho thế nào?»

Đội với phân vương, một cây súng là đủ đánh cho bốn người lính « hai người A dân chiến, người thì chỉ phải thế văn, người thì chỉ phải thế văn v.v. Chúng tôi nên cần làm việc cho quốc thì không khi nào sợ cái chết nào.

Về việc hòa giải trong hiện cuộc thì phân vương cũng như các nhân vật có trách nhiệm ở A, tuyên bố rằng: «Chúng tôi sẽ không có các quân Ý chiếm một thị trấn và bỏ họ ở các nước A, chúng tôi sẽ chỉ quân Ý ra ngoài. Một trong hai tháng nữa là có những đơn một người Ý nữa ở đất nước chúng tôi.

THƯƠNG THUYẾT HÒA BÌNH NHƯNG ĐẶT CHO Y

Paris, 28 Oct. — Trong báo «Paris Soir» ông Saurat nói Thủ tướng Pháp Laval ra đại biểu Anh Samuel Hoare đi đàm phán cho Ý bắt đi nghị một mà hai chiến pháp Pháp và Anh thế sau tới sẽ chiến y. Theo báo đó: nghị này thì Pháp và Anh sẽ bằng lòng chương cho Ý giành quân chiến quốc ở Ethiopia, trừ ra Harar là thuộc về cho A hoàng và Atsom là thành lập về nhiều các nguyên nhân mà chiến là nước A có thắng chiến chương.

(Xem tiếp trong 3 số 8)

<https://tieulun.hopto.org>

— Tôi xin chào tất cả mọi người. A lô, Bà là vợ, ông có nghe không?... Tôi chào ông một lần cuối cùng.

Hết mang điem chẳng? Ông Bà là vợ tướng trượng họ một xanh xao vàng vọt của Hết mang. Ông hỏi:

— Sao? Ông đi à?

— Phải, tôi sắp từ sát, trong chỗ lát... Ông đứng hỏi tôi: vì sao. Ông sẽ rõ.

— Hết mang! Hằng 7 đ tháng? Không, không là đến 10 Trôi ư!

— Phải, khánh tận! Một cuộc khánh tận đẹp đẽ, vì vang thay! Cả thấy chúng ta đều đi qua đó; ông, tôi, Lôi sơn. Tôi rất lấy làm tiếc, bạn ơi... Vậy nên không còn Hết mang nữa sao. Hết rồi! chào ông.

— Hết mang, đó là một việc điên rồ... Hết mang, ông có trả lời không? Hết mang?

Im lặng, không nghe tiếng trả lời... Ông Bà là vợ quá, kén, kén, nhưng cũng vô ích. Ông ôm lấy ông, tay diêm thắp vào kén, la, thối đều bề cả ông này.

Mỹ sơn ở ngoài nghe chạy vào:

— Gì vậy đường phụ? Người ngoài nghe được chứ?

— A, son....

Ông Bà là vợ người phịch xuống chiếc ghế tại, tay nắm lấy cả vai vì ông nghe ngọt hơn hết thảy.

— Mỹ sơn hãy chạy đến nhà Hết mang. Chạy mau lên, vì ông ấy nói ông từ sắp từ từ... Không, con đi đi đi đi về con.

Trong khi thối kinh rồi tụt, ông không thể từ từ mà chạy đi; nhưng hai đầu gối ông cứng, ông lại phải ngồi xuống.

(CẢ BA ĐI RA)

La một môn thể thao gia truyền, sống vào những vào và đẹp nhất không còn phát triển mà có thể đang dần được và không hai môn thể thao như những môn thể thao khác; chỉ để dành riêng cho những người dân ở đây, thậm chí để dành riêng cho những người dân ở đây. Tuy nhiên là một môn thể thao rất linh nghiệm đã được nhiều người chơi; em trong tâm lý em, em đã nghĩ nghĩ người, khác cũng nghĩ rằng thể thao là một môn thể thao gia truyền, sống vào những vào và đẹp nhất không còn phát triển mà có thể đang dần được và không hai môn thể thao như những môn thể thao khác; chỉ để dành riêng cho những người dân ở đây, thậm chí để dành riêng cho những người dân ở đây.

BẢO-AN-DƯƠNG

<https://tieulun.bonto.org>

PHU - TRUONG TIENG - DAN

Vấn đề nước A với tình thế Âu-châu

Khoản lưã ở Phi-châu đã phát cháy, hai nước Ý và Pháp đã dùng đến súng đồng trái phá nói chuyện nhau, hội Quốc-liên chẳng có phương pháp gì ngăn cản được rồi. Cuộc điện Ý A có thể gây ra một trận đại chiến lần thứ hai như năm 1914 không? Đó là câu hỏi mà các nhà ngôn luận Âu-châu thường nêu ra trên các báo, mà cũng là một việc khó khăn mà các nhà chính trị, ngoại giao, quân sự các nước đương lấy làm lo ngại, nhất là Anh, Pháp.

Ở đời nhiều chuyện không ai ngờ mà nó xảy ra, dân tộc bấy lâu chẳng ai nói đến, ngày nay vì cái dã tâm của Thủ tướng Mussolini, mà nước A trở thành một địa vị có quan hệ lớn cho cuộc hòa bình thế giới, nhất là cho thời cuộc Âu-châu.

Vì chủ nghĩa đế quốc lên đến trình độ quá cao, đưa nước Ý vào con đường xung đột với nước Anh, Pháp, Mussolini cố gắng cho được đất nước A, là một nước độc lập còn sót ở đất Phi-châu.

Mussolini không giấu cái dã tâm xâm lược của mình, ngay khi các báo Anh công kích hành vi của Ý, các báo Ý đều nổi lên một giọng hùng hách mà nhà độc tài cũng trả lời một cách kiêu căng ngạo mạn:

« Các anh cũng như tôi, nước Ý chúng tôi làm công việc mà các anh đã thi hành ở Ấn-độ và Ai-cập ».

Ái cũng biết trong trận đại chiến năm 1914-1918, Ý là một nước đồng minh, người chết của họ, dân tộc Ý cũng chịu một vết thương rất nặng, thế mà đến khi tan cuộc, các nước đồng minh Anh, Mỹ, Pháp nước nào cũng nặng túi cả, một mình Ý là bị thiệt thòi. Anh không những cướp được các thuộc địa của Đức ở Nam-phi, mà còn bảo hộ hai xứ Irak và Arabie, Pháp chiếm được mấy xứ Togo, Cameroun và Syria, còn Ý chỉ được mấy xứ toàn đất sỏi sa, kinh dinh hao công lớn của, mà chẳng ra gì, thế là miếng ngon chằng dứt, để lại cho Ý cục xương gặm không ra. Dân Ý thất vọng, sự thất vọng ấy gây ra một mối bất bình rất sâu cho Ý đối với liệt cường, cái mối bất bình ấy là một cái cơ trong những cơ mà đã đưa cho nhà độc tài phát xít (fascisme) của Mussolini lên nắm chính quyền nước Ý. Vì sự bất mãn đó, nên từ khi đổi ra phát xít, Ý khuyến khích theo phe với Đức, chực chờ le xết lại tờ hòa ước Versailles (revision du traité de Versailles). Ý có cảm tình với Đức là chực chờ để một mình bị gạt lương, không ngờ một việc rất rối rắm xảy ra, làm

cho hai tay độc tài Mussolini với Hitler sinh ra ác hóa: bọn Quốc-xã Đức muốn nhập chung nước Áo, Ý phải đem binh can thiệp. Mussolini sợ Áo mất, thì thế lực Đức ở miền bán đảo Ba-nhi-cán (Balkans) và miền sông Danube tất là to lớn, có phòng hại cho công việc của mình sau này. Trâu cật ghét trâu ăn, chủ nghĩa đế quốc đầu cho thế nào, không bao giờ hiệp tác với nhau được, lẽ tự nhiên Mussolini không muốn cho nhà họ Hit chiếm lấy độc quyền, dân tộc Nhật - nhĩ mạn đứng trên anh em đồng bào La-mã.

Chủ nghĩa đế quốc Ý đã đi đến trình độ khá cao, dân tộc Ý mỗi năm lại sinh đẻ ra nhiều, đất Ý hẹp hòi làm sao dung hết được, người Ý phải tràn ra ngoài mới sống được. Đi đâu bây giờ? Giang sơn đều đã có người chủ trương, chỉ có đất Phi-châu là còn có chỗ thờ tay được, song các thuộc địa của Anh, Pháp ở đó, khó lòng mò tay tới được, chỉ còn có nước A là nước độc lập chưa thuộc về ai, tuy độc lập, mà A vẫn còn là nước yếu hèn, không đủ sức làm cho quân Ý sợ, và lại gần đó Ý có thuộc địa Somalie và Erythre là nơi căn cứ cho việc dụng binh.

Mussolini nhận rằng khối lưã ở Âu-châu chẳng bao lâu sẽ bùng ra lại, nên Ý gấp giải quyết vấn đề nước A bằng có thì giờ kịp trở về gia nhập vào việc Âu-châu. Trong lúc tiến binh qua Phi-châu, Mussolini quyết chắc thế nào Pháp phải theo mình để trị Đức, nếu Đức không thừa cơ hội mà thôn ngốn đã làm cướp lấy nước Áo, đã có nước Pháp giúp mình. Và lại bản hiệp ước hải quân Anh Đức làm cho Pháp nhiều điều lo ngại, nếu Pháp thả Ý ngã về với Đức thì nguy cho Pháp, nên trong việc Ý xâm chiếm đất A, Pháp tỏ ra thái độ bàng quan. Tuy vậy Ý lấy được nước A, thuộc địa Pháp ở gần đó một ngày kia không khỏi gặp nhiều rắc rối khó dễ.

Anh hết sức phản đối cách hành vi của Ý, từ khi cuộc bắt đầu mới xảy ra giữa hai nước Ý A, báo giới Anh cực lực công kích chính sách đế quốc Ý. Chính phủ Anh tuyên bố duy trì vai quyền của hội Quốc-liên, vẫn theo điều lệ « một nước có chân trong hội bị một nước khác xâm lấn, các nước hội viên phải can thiệp vào để giữ cuộc hòa bình thế giới ». để hô hào các nước, Chính phủ Anh làm như thế có hai phương diện: 1) là về mặt nội trị, Anh đã gần đến cuộc bầu cử nghị viện, đối với hội Quốc-liên bấy lâu phải tiêu-tu-bán và phải vô-sân Anh rất là nhiệm, cho là cơ-quan có đủ sức giữ gìn được cuộc hòa bình thế giới.

Hội Quốc-liên làm một địa vị rất trọng yếu trong việc bảo vệ nghị viên Anh sắp tới đây. 2) là về mặt ngoại giao, hội Quốc-liên là cơ quan của Anh để kiểm chế Pháp và Đức, Anh cố sức làm cho Đức trở lại cái ghế ở Genève, đừng để bỏ giữ mực quân bình giữa hai nước Pháp, Đức. Việc Trung Nhật ở đất Mãn châu trước kia, hội Quốc-liên đã tỏ ra bất lực, Anh lấy làm lo, nếu vai quyền của hội ấy bị đập đổ trong cuộc Ý A bây giờ, tất là có cái ảnh hưởng không tốt cho việc nội trị, ngoại giao của Anh nhiều lắm, trong dân chúng mất lòng tin nhiệm, ngoài không giữ được mực quân bình Pháp, Đức. Quân Ý chiếm được đất của A, thế lực Ý một ngày kia bành trướng, các thuộc địa của Anh như Ai-cập (Egypte), Soudan, đến cả xứ Arabie không khỏi chịu ảnh hưởng xấu xa.

Vì tình thế và tiền đồ có đến quan trọng cho sự nghiệp đế quốc Anh, nên Anh phải lập trung thủy quân về Địa-trung-hải, đem quân đội qua các thuộc địa ở Phi-châu và hết sức hỗ trợ các nước để thi hành chính sách trừng phạt, tuyệt giao về kinh tế để triệt quân Ý. Còn Pháp, nếu theo Anh thì Ý ngã về phe Đức, mà để một mình Anh thì không đủ sức trị được dã tâm của bọn phát xít, hội Quốc-liên phải mất thế lực, Anh làm sao kềm chế Đức nổi, mà quyền lợi Pháp ở Phi-châu khó lòng yên được với Ý ngày sau. Đi đáng nào cũng có cái nguy trên đường lần thứ.

Tình thế Âu-châu ngày nay như thế, bác Hitler có lẽ nào ngồi yên không lợi dụng thời cơ để gây thế lực cho mình. Mà nếu các nước thi hành công việc trừng phạt Ý, Mussolini có chịu lui quân không, hay là thế giới sẽ vì đó mà diễn lại cuộc chiến máu năm 1914? Thời gian cứ đi tới, chúng ta sẽ chờ xem.

T. S. thuật

THO - TÍN
Cùng ông Nguyễn-văn-Luân Nam-dinh

Được mandat 5000 của ông trị tiền báo đến 31-7-35 Cầm ơn.

Cùng ông Cao Sung Quảng-ngải Sách « Tá gia đình », nếu gọi theo cách in-printed thường về nhà quê thì sự thật là vậy. Ông có quen với ông nào ở tại tỉnh thì cho biết để ông gửi cho ông ấy giao lại cho ông thì tiền hơn.

Cùng ông Diêu Đại, Mộ-đức Quảng-ngải

Có được bài nói chuyện chính tăng mọi công việc mà kỹ thuật không rõ, không đáng được.

Cùng ông Ng. Tr. Quảng-trị Được bài ông nói chuyện giám tiền phụ cấp mỗi tháng 4500, y y... 25 4500 là phụ cấp nhưng ông có biết không, Tá Địch phải không? Có người trước có mà nay mới giám và giám cấp tiền lương này? Ông viết cho rõ ràng, sẽ đáng.

KHOẢN PHÍ VỀ ĐOẠN ĐƯỜNG XE LỬA QUẢNG-NGAI QUI-NHƠN

Lễ khánh thành và công cuộc đoạn đường này, bản báo đã có bài tường thuật.

Bạn đồng nghiệp « Dân và mới » trong bài thuật lễ khánh thành này, có kể rõ khoản phí và nhân công như dưới:

« Nhân công tốn mất bao nhiêu? Gần 7 triệu ngày làm việc của các coolie dân ông, dân bà; tính ra phải trả mất 150.000 đồng về số nhân công ấy. Nếu tính cả tiền vật liệu này khác, thì quãng đường xe lửa Quảng-ngải-Quy-nhơn, tốn tất cả là 19.988.000 đồng.

« Đó là mới kể có một quãng Quảng-ngải-Quy-nhơn, nếu tính cả con đường từ Bắc vào Nam thì còn tốn biết bao nhiêu công của... »

Theo con số kể trên, 150.000 đồng, mà chia cho 7.000.000 ngày, bình quân mỗi ngày công chỉ trên 0\$214. Nhân công rẻ biết bao!

Vậy chúng ta nên nhớ rằng con đường xe lửa huyết mạch Nam Bắc này nhờ có cơ khí vận hành cùng năng lực của các nhà kỹ sư đã phần, mà mở ra một nước mới của dân lao động ta hòa vào một phần rất lớn.

THI VĂN VỚI THỜI ĐẠI

« Là một quyển sách của ông Đỗ Minh-Tôn soạn, nhà in Tiếng-Dân mới xuất bản. Những bài là trong sách này, đã đăng ở Phụ-tư-vấn Tiếng-Dân, rồi được đọc giá hoa văn, nay là thành sách rồi tiện việc xem đọc.

Tiến-Dân

Cảm tưởng đôi với bài BẢO THÙ GIA - ĐÌNH

Vấn đề phụ-nữ lần này các báo bàn luận đã nhiều, gần đây vì có mấy chị em ở Hà-nội xin thi thơ kỳ, mà có cái dư luận của một vài tờ báo trong Nam. Bản báo được bài này của cô Bảo-Cường ở Saigon gửi ra, đăng ra đây để rộng đường ngôn luận.

L. T. S

Báo Dân-Quyển ở Saigon số 80, ra ngày 23-9-35, có bài « Bảo-thù gia đình », bài Pháp-văn của ông chủ bài báo Impartial có Nguyễn-thị-Kiểm dịch lại. Kể có bài phê bình của cô, và bài của ông Võ-văn-Hữu và ông Hải-dương.

Nguyễn nhân chỉ vì có mấy chị em ở Hanoi đưa đơn xin thi thơ-kỳ các công sở.

Ông chủ bài báo Impartial khen cái thái độ cương quyết của chánh-phủ, là sự bác bỏ của mấy chị em!

Ông nói: « Mấy cô gái An-nam thỉnh thoảng mới mong cao như vậy là một sự thay đổi quá đáng!!! »

« Chánh-phủ vội lập ra nhiều trường học con gái, trong lúc sự học vấn của con trai chưa được hoàn toàn ».

« Trước kia bởi người An-nam còn được quyền, họ cũng chỉ cho con gái đi học trường làng thôi. »

« Cho các cô gái An-nam vô công sở và dành cho họ những chức thơ kỳ (và rồi đây các cô sẽ đua nhau ra thi thi tài), là gây ra nhiều sự rắc rối, khó khăn, cho xã Đổng-pháp, không biết trước được ».

CHUYÊN ĐỀ CỦA CHƯƠNG-MẠI

Một món hàng mới ở Hội-chợ Thanh - Hóa

Hội chợ Huế tháng chạp năm ngoái, hội chợ Faiso ngày tháng 7 trước, đến tháng 11 đây lại có hội chợ Thanh-hóa; trên mười tháng trời mà trong xứ có 3 hội chợ, đến tháng 2 sang năm, vào ngày lễ Nam-giao, ở Huế lại có hội chợ lớn nữa.

Thế là hội chợ với người mình không phải xem như sự lạ, mà trên đường công nghệ, thương mại, và thủ hóa trong xứ, nhờ cách mở lộ khuyến khích cũng so sánh hơn kém mà xảy ra quan niệm tấn thủ cạnh tranh, để bước lên con đường mới mẻ thanh vượng. Ai cũng có một hy vọng chung ấy.

Bởi với hội chợ Thanh-hóa sẽ mở nay mai đây, ngoài các hàng sắp đặt như mấy hội chợ khác, Chương mại mới lại thêm một cái hy vọng mới, cái hy vọng thuộc về món hàng của nhà văn.

Món hàng gì?

Mới rồi báo Đông-pháp số 8078, ra ngày 24-10-35, có thuật cái tin quan Tổng-đốc Thanh-hóa cho biết rằng « về ship hội chợ sẽ có cuộc thi thơ phú riêng cho mấy ông đồ trong tỉnh thì với nhau. Chăm thì sẽ có một hội đồng gồm có quan Bô-chánh và ít vị quan hưu... Giữa hôm hội chợ sẽ bắt cả mấy truyền thanh vào chợ, đọc cả bài thơ phú nào hay, được giải... »

Giải, món hàng mà làm cho Chương mại thêm một hy vọng là món hàng « thi phú » ấy.

Từ chỗ đó khoan cử bỏ đó, mấy báo đồ gặp nghề thì phải ngày xưa, dành xếp nghề lại, món hàng ở kia không ai biết đến,

cho đến không ai rước gò đầu trẻ nữa. Hiện nay phong trào văn mới đương bùng nổ, các nhà văn trẻ đương đua nhau soạn những tiểu thuyết, thì mới cùng bài văn, đầu tiên lưu không mạnh, song xem cột quảng cáo trên các báo cũng tầm bành mục lục ở các hàng sách, chơn chán là lối văn mới ấy, (nhiều quá cũng đã thành cũ, đủ chứng thứ văn mới ngày nay đã thông hành.

Đến thi phú của các bác đồ, thì ngày nay ai màng đến nữa. Vậy mà hội chợ này lại đem liệt vào một món hàng thì thừa thừa biết, (chỉ riêng cho mấy ông đồ Thanh). Rồi là một điều mới, mà các hội chợ khác chưa từng có. Có người nói:

Thanh hóa là một tỉnh núi sông tốt đẹp, khí thiêng an đức, có tiếng là địa linh thiên bảo, nghiêm như kho vàng Sấm sơn, vùi lấp dưới bùn, cất đá mấy trăm năm mà nay phát lộ ra, vớ số là người ham hoa nguyệt; hướng thì phú là tính huơng của Hán học (?), mới mai một độ ba mươi năm nay, giữa hội chợ mà đem trên thiết món hàng « thi phú » ấy ra, biết đâu không được nhiều người thưởng thức...

Lời nói nghe có lý, nên Chương mại có một hy vọng cho món hàng mới ấy nhấm hội chợ này mà ngày thêm phát triển, tiêu một đầu là giới hạn cũ lệ chỉ riêng cho mấy bác đồ tỉnh Thanh, thành ra mấy bác đồ ở tỉnh khác như Nghệ, Tĩnh Nam, Nghia v. v. không khỏi sanh lòng ghen.

Ch. M.

« Ông lại đem gương của nước Pháp, nào là: có hơn 40 phần trăm người Pháp thất nghiệp, vị tại dân bà choán hết chỗ làm; lại dân bà ăn lương ít, không khỏe, có lương tám nhà nghề v. v. làm cho dân ông mất chỗ làm.

« Ông khuyến các nhà cầm quyền nên giữ thái độ cương quyết đó để đối với mấy cô gái!!! »

« Ông chỉ muốn chánh-phủ lập ra nhiều trường nữ-công, dạy may, dạy làm đồ nữ-công v. v. » Theo chương trình đó mới hợp với khốn khổ của phụ-nữ chủ nghĩa ».

Kết luận, ông nhắc nhủ phụ huynh An-nam, đừng bạng có học, có ăn, biết cư xử đứng đắn mọi việc và biết giữ gìn đạo đức, tôn giáo của nhà Nam đã mấy ngàn năm gây dựng, phải giữ con gái ở trong nhà, đừng quên rằng « gia-đình là nền tảng của xã-hội ».

« Mục đích giáo dục người con gái là tạo thành một người vợ quý, mẹ hiền thôi ».

Ông chủ bài báo Impartial có chấp quá, ông chỉ muốn người Việt-Nam « bảo thủ cổ tục » của người Việt-Nam, chứng tỏ hết sức khen ông có lòng đối với phái yếu của người An-nam. Ông sự chị em chúng tôi làm mất « cổ tục » của ông cha đã mấy ngàn năm gây dựng, nên ông nhắc lại!

Nhưng theo ý chúng tôi thì có hơi thừa.

Ông cũng chán rồi, biết bao nhiêu người Việt-Nam cũng chỉ vì lo « bảo thủ cổ tục » dành người nhện dơi - tới khi nhện không nhện, phải sa vào vòng trụy lạc vì miếng ăn!

Vì sao? vì những nhà trước có tiền cho con gái đi học, sau vì sa sút, học rồi không chỗ làm; nghề không biết (mà dân có biết một đời nghề thủ công như lời ông nói đó, không thể nào cạnh tranh nổi với máy móc), thì sống làm sao được?

Biết chứ, đi dạy học thì bây giờ bị hạn chế khó khăn. Đi làm các sở, chưa có luật cho các cô vào, chỉ trừ một vài nghề, có giáo, có mụ, vì chưa có luật, chứ nếu có - thì ông chủ bài báo Impartial và ông Võ-văn-Hữu có cách gì ngăn được không?

Những việc nặng nhọc thì sao không để, mà việc cũng khó kiếm. Thế là cái dạ dầy trống rỗng kia, nó bắt buộc họ phải sa vào vòng trụy lạc!

Ông chủ bài báo Impartial muốn đưa với nạn thất nghiệp! Nên ông cấm phụ nữ ra làm việc ngoài, đối cũng rất chớ, không động tranh dành với đàn ông - ông cho là chị em « ham muốn quá chừng!!! »

Ông lại muốn giữ cuộc trị an cho khắp xã Đổng-Pháp.

Ông sự chị em dành đứng chờ thơ-kỳ rồi đua nhau thi tài, thì sẽ gây ra rắc rối, khó khăn cho xã Đổng-Pháp, không sao mà biết trước được, ông lo xa quá!!!

Bản báo bà ra làm thì dân ông sẽ bị thiệt nghiệp.

Tự nhiên người này làm thì người khác phải nghĩ, nhưng biết làm sao được!

Đã là người thì có nhiên phải cần có ăn có sống.

Chánh phủ để cho dân bà, con gái làm có giáo, có mụ, thì ngọc thơ-kỳ cũng là công việc nhà nước, chị em cũng có quyền được dự bầu dân ông.

Chánh-phủ muốn cho bọn trụy (xem tiếp trang sau cột 1)

Đặt lý luận này:
 ông (Hod). M.H. Lê-vin-Huân ở Huế do
 ông (Lê-Vin). Nguyễn-vin-Dũng

may người chết.
Tiền làm không ra mà lại đưa chết nhiều,
cái đời càng khổ !
Lao-Nung

Xét nhà,
Năm 24-16-39, quan Mật-thám Hộ-an tên
xét nhà tên Khương-nữ-Tài, ở Quảng-
Hải, nhà rất hào bá ở trước vách núi Nam-
nữ và, sau khi lục soát, quan Mật-thám
bắt gặp Tài và phải viết mấy quyển sách
cư La Fou, La Femme, La Chino
Đang Quan

**Sao tổng Mỹ-hòa không có
chánh-tổng ?**
Chánh Tổng ở tổng Mỹ-hòa (Điện-bàn) bị
khiếp thời loạn chánh-tổng, hàng tá đã
nhập phu nhân cớ người chánh tổng khác,
nhưng quan trấn không chịu nhận.
Mãi năm nay mới gả chánh-tổng vào
khuyết. Vì sao ?
Sủa.

Kẻ trộm khuyển y nhiều quá !
QUẢNG-NGÃI, - Nhân dân vùng này
thôn thôn cớ, huyện Ngã-hàn, bị mấy
tháng nay bị bọn trộm khuyển phá, rất là
khó cớ.

Sớm 7 tháng 7 Ất-mậu, chúng về nhà Lê-
Hựu (Định-bưng) bỏ không được của người

Được phép bán kháp Đông - Dương
Thước CÀI NHÀ PHÂN VỊNH MINH chế theo Hòa-bạc, đã phân bố tại
phòng thí nghiệm Đông dương ngày 17 Mars năm 1932 và được quan chánh địa
thị nghiệm cho cấp phép theo theo các quy chế kháp bệnh viện thuộc phía
và không có chất độc. Uống thuốc này, khi dùng bị người rất mạnh khỏe là
ngủ đi làm như thường. Khi bị sung không trở, và người thấy mới thuốc phải
rất ư. Các quan đến khám bệnh cho biết tại. Hiện thuốc này đã được tại địa
phần ở 47, không ai được làm gì. Các người đến việc làm hoặc mới bệnh chỉ có
phải nghiệm để khám nghiệm của địa phương được. Khi mua thuốc đối vào
được to giấy chứng nhận của quan thí nghiệm bảo đảm mua làm thuốc già. Trước
cố năm hàng ngàn học khác nhau. Năm mới đến ở một đồng của thuốc đang
hàng ngàn 1932, mỗi bên của lấy phân đang hàng ngàn 1932, mỗi bên năm của
phân đang hàng ngàn 1932. An ba, bốn phân đang hàng ngàn 1932. An 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200, 202, 204, 206, 208, 210, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 226, 228, 230, 232, 234, 236, 238, 240, 242, 244, 246, 248, 250, 252, 254, 256, 258, 260, 262, 264, 266, 268, 270, 272, 274, 276, 278, 280, 282, 284, 286, 288, 290, 292, 294, 296, 298, 300, 302, 304, 306, 308, 310, 312, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 328, 330, 332, 334, 336, 338, 340, 342, 344, 346, 348, 350, 352, 354, 356, 358, 360, 362, 364, 366, 368, 370, 372, 374, 376, 378, 380, 382, 384, 386, 388, 390, 392, 394, 396, 398, 400, 402, 404, 406, 408, 410, 412, 414, 416, 418, 420, 422, 424, 426, 428, 430, 432, 434, 436, 438, 440, 442, 444, 446, 448, 450, 452, 454, 456, 458, 460, 462, 464, 466, 468, 470, 472, 474, 476, 478, 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, 494, 496, 498, 500, 502, 504, 506, 508, 510, 512, 514, 516, 518, 520, 522, 524, 526, 528, 530, 532, 534, 536, 538, 540, 542, 544, 546, 548, 550, 552, 554, 556, 558, 560, 562, 564, 566, 568, 570, 572, 574, 576, 578, 580, 582, 584, 586, 588, 590, 592, 594, 596, 598, 600, 602, 604, 606, 608, 610, 612, 614, 616, 618, 620, 622, 624, 626, 628, 630, 632, 634, 636, 638, 640, 642, 644, 646, 648, 650, 652, 654, 656, 658, 660, 662, 664, 666, 668, 670, 672, 674, 676, 678, 680, 682, 684, 686, 688, 690, 692, 694, 696, 698, 700, 702, 704, 706, 708, 710, 712, 714, 716, 718, 720, 722, 724, 726, 728, 730, 732, 734, 736, 738, 740, 742, 744, 746, 748, 750, 752, 754, 756, 758, 760, 762, 764, 766, 768, 770, 772, 774, 776, 778, 780, 782, 784, 786, 788, 790, 792, 794, 796, 798, 800, 802, 804, 806, 808, 810, 812, 814, 816, 818, 820, 822, 824, 826, 828, 830, 832, 834, 836, 838, 840, 842, 844, 846, 848, 850, 852, 854, 856, 858, 860, 862, 864, 866, 868, 870, 872, 874, 876, 878, 880, 882, 884, 886, 888, 890, 892, 894, 896, 898, 900, 902, 904, 906, 908, 910, 912, 914, 916, 918, 920, 922, 924, 926, 928, 930, 932, 934, 936, 938, 940, 942, 944, 946, 948, 950, 952, 954, 956, 958, 960, 962, 964, 966, 968, 970, 972, 974, 976, 978, 980, 982, 984, 986, 988, 990, 992, 994, 996, 998, 1000, 1002, 1004, 1006, 1008, 1010, 1012, 1014, 1016, 1018, 1020, 1022, 1024, 1026, 1028, 1030, 1032, 1034, 1036, 1038, 1040, 1042, 1044, 1046, 1048, 1050, 1052, 1054, 1056, 1058, 1060, 1062, 1064, 1066, 1068, 1070, 1072, 1074, 1076, 1078, 1080, 1082, 1084, 1086, 1088, 1090, 1092, 1094, 1096, 1098, 1100, 1102, 1104, 1106, 1108, 1110, 1112, 1114, 1116, 1118, 1120, 1122, 1124, 1126, 1128, 1130, 1132, 1134, 1136, 1138, 1140, 1142, 1144, 1146, 1148, 1150, 1152, 1154, 1156, 1158, 1160, 1162, 1164, 1166, 1168, 1170, 1172, 1174, 1176, 1178, 1180, 1182, 1184, 1186, 1188, 1190, 1192, 1194, 1196, 1198, 1200, 1202, 1204, 1206, 1208, 1210, 1212, 1214, 1216, 1218, 1220, 1222, 1224, 1226, 1228, 1230, 1232, 1234, 1236, 1238, 1240, 1242, 1244, 1246, 1248, 1250, 1252, 1254, 1256, 1258, 1260, 1262, 1264, 1266, 1268, 1270, 1272, 1274, 1276, 1278, 1280, 1282, 1284, 1286, 1288, 1290, 1292, 1294, 1296, 1298, 1300, 1302, 1304, 1306, 1308, 1310, 1312, 1314, 1316, 1318, 1320, 1322, 1324, 1326, 1328, 1330, 1332, 1334,